

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

7. července 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Článek 153 SFEU – Ochrana zaměstnanců – Směrnice 2003/88/ES – Úprava pracovní doby – Noční práce – Kolektivní smlouva, která stanoví nižší příplatek za pravidelnou noční práci, než je příplatek stanovený za příležitostnou noční práci – Rovné zacházení – Článek 20 Listiny základních práv Evropské unie – Uplatňování práva Unie ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv“

Ve spojených věcech C-257/21 a C-258/21,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovní soud, Německo) ze dne 9. prosince 2020, došlými Soudnímu dvoru dne 22. dubna 2021, v řízeních

Coca-Cola European Partners Deutschland GmbH

proti

L. B. (C-257/21),

R. G. (C-258/21),

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení J. Passer, předseda senátu, F. Biltgen a M. L. Arastey Sahún (zpravodajka), soudci,

generální advokát: A. Rantos,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Coca-Cola European Partners Deutschland GmbH C. Böttgerem, Rechtsanwalt,
- za L. B. a R. G. R. Buschmannem a A. Kapeller, Prozessbevollmächtigte,
- za Evropskou komisi B.-R. Killmannem a D. Recchia, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381), jakož i článku 20 a čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi společnostmi Coca-Cola European Partners Deutschland GmbH (dále jen „Coca-Cola“) na straně jedné a L. B. (věc C-257/21) a R. G. (věc C-258/21) (dále společně jen „dotyčné osoby“) na straně druhé ve věci příplatku za odpracované hodiny noční práce na základě kolektivní smlouvy.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 3 Článek 3 odst. 1 Úmluvy Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 171 o noční práci z roku 1990 (dále jen „úmluva MOP o noční práci“) stanoví:
„Ve prospěch nočních pracovníků budou učiněna zvláštní opatření vyžadována [vyžadovaná] povahou noční práce, která budou zahrnovat jako minimum opatření uvedená v člancích 4 až 10, a to za účelem chránit zdraví nočních pracovníků, napomáhat jim při plnění jejich rodinných a společenských povinností, poskytovat jim příležitosti pro rozvoj a postup v zaměstnání a přiměřeně je odškodňovat [a odpovídající náhrady]. Tato opatření budou také přijata v oblasti bezpečnosti práce a ochrany mateřství pro všechny, kteří vykonávají noční práci.“
- 4 Článek 8 této úmluvy stanoví:
„Odškodnění poskytovaná [Náhrady poskytované] nočním pracovníkům formou délky pracovní doby, platu [mzdy] nebo podobných výhod budou uznávat charakter [zohledňují povahu] noční práce.“

Unijní právo

- 5 Směrnice 2003/88 byla přijata na základě čl. 137 odst. 2 ES, nyní čl. 153 odst. 2 SFEU.
- 6 V bodech 1, 2 a 4 až 6 odůvodnění této směrnice se uvádí:
„(1) Směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby [(Úř. věst. 1993, L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197)], kterou se stanoví minimální bezpečnostní a zdravotní požadavky na úpravu pracovní doby v souvislosti s denní dobou odpočinku, přestávkami v práci, týdenní dobou odpočinku, maximální délkou týdenní

pracovní doby, dovolenou za kalendářní rok a s aspekty noční práce, práce na směny a s rozvržením práce, byla významně pozměněna. Z důvodů přehlednosti a jasnosti je proto žádoucí, aby se uvedená ustanovení kodifikovala.

- (2) Článek 137 [ES] stanoví, že [Evropské] [s]polečenství má podporovat a doplňovat činnost členských států v oblasti zlepšování pracovního prostředí, aby bylo chráněno zdraví a bezpečnost pracovníků. Směrnice přijaté na základě uvedeného článku by neměly ukládat žádná správní, finanční ani právní omezení bránící zakládání a rozvoji malých a středních podniků.

[...]

- (4) Zlepšení bezpečnosti práce, pracovní hygieny a ochrany zdraví při práci je cíl, který by neměl být podřízen úvahám ryze ekonomické povahy.
- (5) Všichni pracovníci by měli mít dostatečnou dobu odpočinku. Pojem ‚odpočinek‘ musí být vyjádřen v jednotkách času, tj. ve dnech, hodinách nebo ve zlomcích uvedených jednotek. Pracovníkům ve Společenství musí být poskytnuty minimální denní, týdenní a roční doby odpočinku a přiměřené přestávky v práci. V této souvislosti je rovněž nezbytné stanovit maximální délku týdenní pracovní doby.
- (6) Při úpravách pracovní doby by mělo být přihlédnuto k zásadám [MOP], včetně těch, které se týkají noční práce.“

- 7 Článek 1 uvedené směrnice, nadepsaný „Předmět a oblast působnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Tato směrnice stanoví minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro úpravu pracovní doby.“

- 8 Článek 7 téže směrnice uvádí:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby měl každý pracovník nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání nejméně čtyř týdnů v souladu s podmínkami pro získání a přiznávání této dovolené stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.

2. Minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou případů ukončení pracovního poměru.“

- 9 Článek 8 směrnice 2003/88, nadepsaný „Délka noční práce“, zní následovně:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby

- a) běžná pracovní doba pro noční pracovníky nepřesahovala v průměru osm hodin za 24 hodin;
- b) noční pracovníci, jejichž práce je spojena se zvláštními riziky nebo těžkou fyzickou nebo duševní námahou, nepracovali více než osm hodin za období 24 hodin, během kterého vykonávají noční práci.

Pro účely písmene b) vymezují práci spojenou se zvláštními riziky nebo těžkou fyzickou nebo duševní námahou vnitrostátní právní předpisy nebo zvyklosti nebo kolektivní smlouvy či dohody uzavřené mezi sociálními partnery, s přihlédnutím ke zvláštním účinkům a rizikům spojeným s noční prací.“

10 Článek 9 této směrnice, nadepsaný „Posouzení zdravotního stavu a převedení nočních pracovníků na práci ve dne“, stanoví:

„1. „Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby

a) noční pracovníci měli nárok na bezplatné posouzení svého zdravotního stavu před zařazením na noční práci a poté v pravidelných odstupech;

b) noční pracovníci trpící zdravotními obtížemi, které byly uznány jako obtíže spojené s výkonem noční práce, byli převedeni, kdykoli je to možné, na práci ve dne, pro kterou mají předpoklady.

2. Bezplatné posouzení zdravotního stavu uvedené v odst. 1 písm. a) musí zachovávat lékařské tajemství.

3. Bezplatné posouzení zdravotního stavu uvedené v odst. 1 písm. a) může tvořit součást státního systému zdravotní péče.“

11 Článek 10 uvedené směrnice, nadepsaný „Záruky pro práci v noci“, stanoví:

„Členské státy mohou za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi podmínit práci některých kategorií nočních pracovníků určitými zárukami, jde-li o pracovníky, u nichž vznikají rizika pro bezpečnost nebo zdraví spojená s prací vykonávanou v noční době.“

12 Článek 11 téže směrnice, nadepsaný „Oznámení o pravidelném používání nočních pracovníků“, stanoví:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zaměstnavatel, který pravidelně používá noční pracovníky, sdělil tuto informaci příslušným orgánům na jejich žádost.“

13 Článek 12 směrnice 2003/88, nadepsaný „Bezpečnost a ochrana zdraví“, stanoví:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby

a) byla nočním pracovníkům a pracovníkům na směny poskytnuta ochrana bezpečnosti a zdraví odpovídající povaze jejich práce;

b) kdykoli byly k dispozici ochranné a preventivní služby nebo prostředky na ochranu bezpečnosti a zdraví nočních pracovníků a pracovníků na směny rovnocenné službám a prostředkům, které se vztahují na ostatní pracovníky.“

14 Článek 13 této směrnice, nadepsaný „Rozvržení práce“, zní takto:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zaměstnavatel, který zamýšlí organizovat práci podle určitého rozvrhu, přihlédl k obecné zásadě, že práce má být přizpůsobena člověku, s cílem zejména omezit monotónní práce a práce s nuceným pracovním tempem, v závislosti na typu pracovní

činnosti a na požadavcích bezpečnosti práce a ochrany zdraví, zejména pokud jde o přestávky během pracovní doby.“

Německé právo

- 15 Ustanovení § 3 Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (základní zákon Spolkové republiky Německo) ze dne 23. května 1949 (BGBl. 1949 I, s. 1), ve znění použitelném na spory v původním řízení, stanoví:

„(1) Před zákonem jsou si všichni rovni.

(2) Muži a ženy mají stejná práva. Stát fakticky podporuje rovnost práv mužů a žen a jedná za účelem odstranění stávajících nevýhod.

(3) Nikdo nesmí být diskriminován nebo zvýhodňován na základě pohlaví, rodu, rasy, jazyka, národnosti a původu, vyznání, náboženského nebo politického přesvědčení. Nikdo nesmí být diskriminován na základě zdravotního postižení.“

- 16 Ustanovení § 7 Manteltarifvertrag zwischen dem Verband der Erfrischungsgetränke-Industrie Berlin und Region Ost e.V. und der Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Hauptverwaltung (obecná kolektivní smlouva uzavřená mezi Svazem průmyslu osvěžujících nápojů v Berlíně a ve východním regionu e.V. a Ústřední odborovou organizací pracovníků v potravinářství a pohostinství), ze dne 24. března 1998 (dále jen „MTV“) v odstavcích 1 a 3 týkajících se „Příplatků za práci v noci, v neděli a ve svátek“ zní takto:

„1. Za práci v noci, v neděli a ve svátek se vyplácí následující příplatek:

Přesčasy od 41 hodin týdně 25 %

Přesčasy v noci od 41 hodin týdně 50 %

Pravidelná noční práce od roku 1998 17,5 %

Pravidelná noční práce od roku 1999 20 %

Příležitostná noční práce od roku 1998 40 %

Příležitostná noční práce od roku 1999 50 %

[...]

3. Příplatek se vypočítává na základě celkové odměny stanovené v kolektivní smlouvě.“

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

- 17 Dotyčné osoby vykonávaly noční práci na směny pro společnost Coca-Cola, jež je podnikem působícím v nápojovém průmyslu, který uzavřel podnikovou kolektivní smlouvu s Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten (odborová organizace pracovníků v potravinářství a pohostinství), podle níž je vázán ustanoveními MTV.

- 18 L. B. vykonávala v období od prosince 2018 do června 2019 pravidelnou noční práci ve smyslu MTV, za kterou obdržela příplatek ve výši 20 % za hodinu.
- 19 R. G. vykonával v prosinci 2018 a v lednu 2019, jakož i v období od března do července 2019 pravidelnou noční práci ve smyslu MTV, za kterou obdržel příplatek ve výši 25 % za hodinu.
- 20 Vzhledem k tomu, že dotyčné osoby měly za to, že MTV tím, že stanoví vyšší příplatek za příležitostnou noční práci, než je příplatek stanovený za pravidelnou noční práci, zavádí rozdílné zacházení, které je v rozporu se zásadou rovného zacházení ve smyslu § 3 základního zákona Spolkové republiky Německo, jakož i článku 20 Listiny, podala každá z dotyčných osob žalobu k Arbeitsgericht (pracovní soud, Německo), který byl v projednávaných věcech místně příslušný, kterou se domáhaly, aby jim za dotyčná období byly zaplacený částky odpovídající rozdílu mezi odměnou, kterou obdržely, a odměnou, která jim náleží podle sazeb příplatků stanovených v MTV za příležitostnou noční práci. V této souvislosti tvrdily, že osoby pracující pravidelně v noci jsou vystaveny výrazně vyšším zdravotním rizikům a narušení jejich sociálního prostředí než osoby pracující v noci pouze příležitostně.
- 21 Společnost Coca-Cola se naopak domnívala, že příležitostná noční práce je mnohem méně častá než pravidelná noční práce a vyšší mzdový příplatek za příležitostnou noční práci je odůvodněn mimo jiné tím, že se zpravidla jedná o práci přesčas. Mimoto pravidelná noční práce zakládá nárok na další výhody, zejména pokud jde o dovolenou. Vyšší příplatek za příležitostnou noční práci má za cíl nejen kompenzovat zátěž spojenou s takovou prací, ale i odradit zaměstnavatele od toho, aby se k ní uchýloval spontánním zasahováním do volného času a společenského života svých zaměstnanců.
- 22 Vzhledem k tomu, že Arbeitsgericht (pracovní soud) žaloby dotyčných osob zamítl, podaly tyto osoby proti rozsudkům tohoto soudu odvolání k Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (zemský pracovní soud spolkových zemí Berlín a Braniborsko, Německo), který jejich nároky pro část dotyčných období uznal, avšak ve zbývající části je prohlásil za zaniklé.
- 23 Coca-Cola podala proti těmto rozsudkům opravný prostředek „Revision“ k Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovní soud, Německo), který je předkládajícím soudem.
- 24 V případě, že je Listina v projednávaném případě použitelná, si tento soud klade otázku, zda je s ní slučitelné ustanovení kolektivní smlouvy, které stanoví příplatek za noční práci, zejména zda je rozdílné zacházení s pravidelnou noční prací a příležitostnou noční prací, které vyplývá z § 7 odst. 1 MTV, v souladu s článkem 20 Listiny.
- 25 Za těchto podmínek se Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky, které jsou ve věcech C-257/21 a C-258/21 formulovány totožně:
  - „1) Je ustanovením kolektivní smlouvy uplatňována směrnice [2003/88] ve smyslu čl. 51 odst. 1 první věty [Listiny], jestliže toto ustanovení stanoví vyšší příplatek za příležitostnou noční práci, než je příplatek stanovený za pravidelnou noční práci?
  - 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je s článkem 20 [Listiny] slučitelné takové ustanovení kolektivní smlouvy, které stanoví vyšší příplatek za příležitostnou noční práci, než je příplatek stanovený za pravidelnou noční práci, jestliže má být kromě škodlivých účinků noční práce na zdravotní stav kompenzována rovněž zátěž spojená s obtížnějším plánováním příležitostné noční práce?“

Ke spojení věcí C-257/21 a C-258/21

- 26 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 26. května 2021 byly věci C-257/21 a C-258/21 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K návrhům na zahájení ústní části řízení

- 27 Dopisy došlými kanceláři Soudního dvora ve dnech 10. března 2022 a 13. června 2022 podaly dotyčné osoby návrh na zahájení ústní části řízení, když uvedly, že nesouhlasí jednak s rozhodnutím rozhodnout věci bez stanoviska generálního advokáta a jednak s vyjádřením Evropské komise.
- 28 K tomuto je třeba uvést, že Soudní dvůr podle čl. 76 odst. 2 jednacího řádu na návrh soudkyně zpravodajky a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodl, že se jednání konat nebude, jelikož měl za to, že vyjádření předložená v průběhu písemné části řízení jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí v projednávaných věcech.
- 29 Mimoto je třeba připomenout, že podle článku 83 jednacího řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit zahájení nebo znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.
- 30 Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta dospěl k závěru, že má v projednávané věci k dispozici veškeré poznatky nezbytné k odpovědi na otázky položené předkládajícím soudem.
- 31 V důsledku toho je třeba návrhy dotyčných osob na zahájení ústní části řízení zamítnout.

K předběžným otázkám

K přípustnosti

- 32 Komise tvrdí, že žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jsou nepřípustné, jelikož předkládající soud neprokázal, že výklad směrnice 2003/88 je nezbytný k tomu, aby mohl rozhodnout ve sporech v původních řízeních, neboť položené otázky se týkají pouze výkladu Listiny. Vzhledem k tomu, že tyto spory nespádají do působnosti směrnice 2003/88, přitom otázka výkladu Listiny nevyvstává.

- 33 V této souvislosti je třeba připomenout, že řízení o předběžné otázce upravené v článku 267 SFEU zavádí úzkou spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, založenou na rozdělení úloh mezi nimi a představuje nástroj, jehož prostřednictvím Soudní dvůr poskytuje vnitrostátním soudům výklad unijního práva, který je pro ně nezbytný k vyřešení sporů, jež mají rozhodnout [rozsudek ze dne 23. listopadu 2021, IS (protiprávnost předkládacího rozhodnutí), C-564/19, EU:C:2021:949, bod 59 a citovaná judikatura].
- 34 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Týkají-li se tedy položené otázky výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout [rozsudek ze dne 23. listopadu 2021, IS (protiprávnost předkládacího rozhodnutí), C-564/19, EU:C:2021:949, bod 60 a citovaná judikatura].
- 35 Z toho vyplývá, že k otázkám týkajícím se unijního práva se váže domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny [rozsudek ze dne 23. listopadu 2021, IS (protiprávnost předkládacího rozhodnutí), C-564/19, EU:C:2021:949, bod 61 a citovaná judikatura].
- 36 V projednávané věci je nutno konstatovat, že ze žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, jakož i ze znění položených otázek vyplývá, že výklad směrnice 2003/88 je nezbytný pro zodpovězení otázky, zda čl. 7 odst. 1 MTV uplatňuje tuto směrnici ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny.
- 37 Za těchto podmínek nemohou argumenty Komise, které se týkají výkladu směrnice 2003/88, a tedy spadají do meritorního zkoumání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, vyvrátit domněnku relevance otázek položených předkládajícím soudem (obdobně viz rozsudek ze dne 22. října 2020, Sportingbet a Internet Opportunity Entertainment, C-275/19, EU:C:2020:856, bod 36).
- 38 Předběžné otázky jsou proto přípustné.

K první otázce

- 39 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení kolektivní smlouvy, které stanoví vyšší příplatek za příležitostnou noční práci, než je příplatek stanovený za pravidelnou noční práci, uplatňuje směrnici 2003/88 ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny.
- 40 Podle čl. 51 odst. 1 Listiny jsou její ustanovení určena členskými státy, pouze pokud uplatňují unijní právo a podle ustálené judikatury pojem „uplatňování práva Unie“ ve smyslu uvedeného ustanovení předpokládá existenci souvislosti mezi aktem unijního práva a dotčeným vnitrostátním opatřením, která jde nad rámec příbuznosti dotčených oblastí nebo nepřímého dopadu jedné oblasti na druhou s přihlédnutím ke kritériím pro posouzení definovaným Soudním dvorem (rozsudek ze dne 28. října 2021, Komisia za protivodejstvie na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imuštstvo, C-319/19, EU:C:2021:883, bod 44 a citovaná judikatura).

- 41 V tomto kontextu Soudní dvůr zejména dospěl k závěru, že základní práva Unie nelze uplatnit na vnitrostátní právní úpravu, jestliže unijní ustanovení v dotyčné oblasti neukládají členským státům žádnou zvláštní povinnost ohledně situace dotčené v původním řízení. Pouhá skutečnost, že vnitrostátní opatření spadá do oblasti, v níž má Unie pravomoci, jej tedy nemůže zahrnout do působnosti unijního práva, a tudíž způsobit použitelnost Listiny [rozsudek ze dne 14. října 2021, INSS (vdovský důchod založený na nesezdaném soužití), C-244/20, nezveřejněný, EU:C:2021:854, bod 61 a citovaná judikatura].
- 42 Kromě toho z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že pokud ustanovení unijního práva v dané oblasti neupravují určitý aspekt a neukládají členským státům v souvislosti s danou situací žádnou povinnost, ustanovení kolektivní smlouvy uzavřené mezi sociálními partnery ohledně tohoto aspektu nespadá do působnosti Listiny a dotyčnou situaci nelze posuzovat z hlediska ustanovení Listiny (rozsudek ze dne 19. listopadu 2019, TSN a AKT, C-609/17 a C-610/17, EU:C:2019:981, bod 53, jakož i citovaná judikatura).
- 43 Je tedy třeba ověřit, zda směrnice 2003/88 upravuje příplatek ke mzdě pracovníků za noční práci dotčenou v původních řízeních a ukládá zvláštní povinnost ve vztahu k takovým situacím.
- 44 V projednávané věci má předkládající soud v podstatě za to, že čl. 7 odst. 1 MTV může spadat do působnosti článků 8 až 13 směrnice 2003/88, a dále článku 3 odst. 1 a článku 8 úmluvy MOP o noční práci ve spojení s bodem 6 odůvodnění této směrnice.
- 45 Zaprvé je přitom třeba podotknout, že s výjimkou specifického případu týkajícího se placené dovolené za kalendářní rok, který je uveden v čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88, tato směrnice upravuje pouze některé aspekty úpravy pracovní doby s cílem zajistit ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků, takže se v zásadě na odměňování pracovníků nepoužije [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. března 2021, Radiotelevizija Slovenija (Doba pracovní pohotovosti na odlehlém místě), C-344/19, EU:C:2021:182, bod 57, a ze dne 9. března 2021, Stadt Offenbach am Main (Doba pracovní pohotovosti na zavolání u hasiče), C-580/19, EU:C:2021:183, bod 56].
- 46 Jak z článku 137 ES, nyní článku 153 SFEU, který je právním základem směrnice 2003/88, tak ze samotného znění čl. 1 odst. 1 této směrnice vykládaného ve světle bodů 1, 2, 4 a 5 jejího odůvodnění totiž vyplývá, že cílem této směrnice je stanovení minimálních požadavků ke zlepšení životních a pracovních podmínek pracovníků pomocí sbližování vnitrostátních ustanovení týkajících se mimo jiné délky pracovní doby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. listopadu 2018, Sindicatul Familia Constanța a další, C-147/17, EU:C:2018:926, bod 39, jakož i citovaná judikatura).
- 47 Kromě toho podle čl. 153 odst. 5 SFEU se tento článek nevztahuje na odměnu za práci, na právo sdružovat se, na právo na stávku ani na právo na výluku. Tato výjimka je odůvodněna skutečností, že stanovení výše mezd spadá do smluvní autonomie sociálních partnerů na vnitrostátní úrovni, jakož i do pravomoci členských států v této oblasti. Za těchto podmínek bylo za současného stavu unijního práva považováno za vhodné vyloučit stanovení výše mezd z harmonizace podle článku 136 ES a následujících (nyní článek 151 SFEU a následující) (rozsudek ze dne 15. dubna 2008, Impact, C-268/06, EU:C:2008:223, bod 123 a citovaná judikatura).
- 48 Články 8 až 13 směrnice 2003/88 se zajisté týkají noční práce. Tyto články se však týkají pouze délky noční práce a jejího rozvržení (články 8 a 13 této směrnice), ochrany zdraví a bezpečnosti nočních pracovníků (články 9, 10 a 12 uvedené směrnice) a informování příslušných orgánů

(článek 11 téže směrnice). Uvedené články tedy neupravují odměňování pracovníků za noční práci, a proto neukládají členským státům žádnou zvláštní povinnost ohledně situací dotčených v původních řízeních.

- 49 Zadruhé je třeba poukázat na to, že ani čl. 3 odst. 1 a článek 8 úmluvy MOP o noční práci ve spojení s bodem 6 odůvodnění směrnice 2003/88 neukládají členským státům zvláštní povinnosti podle unijního práva ohledně příplatku ke mzdě pracovníků za noční práci.
- 50 Článek 3 odst. 1 úmluvy MOP o noční práci zajisté stanoví, že ve prospěch pracovníků musí být přijata zvláštní opatření vyžadovaná povahou noční práce, včetně poskytnutí odpovídající náhrady, zatímco článek 8 této úmluvy stanoví, že náhrady poskytované nočním pracovníkům formou délky pracovní doby, mzdy nebo podobných výhod musí zohlednit povahu noční práce.
- 51 Je však třeba poznamenat, že jelikož Unie uvedenou úmluvu neratifikovala, není tato úmluva sama o sobě v unijním právním řádu právně závazná a že ani bod 6 odůvodnění směrnice 2003/88 nepřiznává téže úmluvě právní závaznost (obdobně viz rozsudek ze dne 3. září 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 64).
- 52 Příplatek ke mzdě pracovníků za noční práci dotčený v původních řízeních, který je stanoven v čl. 7 odst. 1 MTV, tudíž nespadá do působnosti směrnice 2003/88 a nelze na něj nahlížet tak, že uplatňuje právo Unie ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny.
- 53 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že ustanovení kolektivní smlouvy, které stanoví vyšší příplatek za příležitostnou noční práci, než je příplatek stanovený za pravidelnou noční práci, neuplatňuje směrnici 2003/88 ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny.

K druhé otázce

- 54 S ohledem na odpověď na první otázku není důvodné odpovídat na druhou otázku.

K nákladům řízení

- 55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Ustanovení kolektivní smlouvy, které stanoví vyšší příplatek za příležitostnou noční práci, než je příplatek stanovený za pravidelnou noční práci, neuplatňuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

Podpisy.